

مُنَاجَاةُ الذِّكْرِ بَعْدَ النِّسْيَانِ

«مَرَضُ الْغَفْلَةِ وَدَوَاءُ الْحَمْدِ»

Zikir Münâcâtı

GAFLET HASTALIĞI VE HAMD DEVÂSI

Unuttuğumuzda bizi anan Rabbe bir zikir ve istiâne münâcâtı: âlet, başarı ve nimet elde iken gaflete değil hamde, davaya değil secdeye. Arapça aslı, Latin okunuşu ve Türkçesiyle.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillâbi'r-rahmâni'r-rahîm

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي ذَكَرْنَا حِينَ نَسِينَاهُ، وَأَقْبَلَ عَلَيْنَا حِينَ أَدْبَرْنَا، وَقَرَّبَ مِنَّا حِينَ ظَنَّنَا
الْبُعْدَ، وَسَتَرْنَا حِينَ عَرَفْنَا مَا لَوْ كَشَفَهُ لَأَسْتَحَيْتِ مِنَّا وَجُوهُنَا.

*El-hamdü lillâhillezî zekeranâ hîne nesînâh, ve akbele aleynâ hîne edbernâ, ve karube minnâ hîne zanenne'l-
bu'd, ve seterânâ hîne arafe minnâ mâ lev keşefehû lâstehyet minnâ vücûhünâ.*

Hamd, biz O'nu unuttuğumuzda bizi anan, biz sırt çevirdiğimizde bize yönelen, biz uzaklığı sandığımızda bize yaklaşan ve bizde öyle şeyler bilip de onları açığa çıkarsa yüzlerimizin bizden utanacağı hâlde bizi örten Allah'a mahsustur.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَجْعَلْ نِسْيَانَنَا قَاطِعًا لِرَحْمَتِهِ، وَلَا غَفْلَتَنَا حِجَابًا لَا يُرْفَعُ عَنْ بَابِهِ، بَلْ
جَعَلَ فِي كُلِّ غَفْلَةٍ بَابَ تَذَكُّرٍ، وَفِي كُلِّ سَقَطَةٍ مَوْضِعَ تَوْبَةٍ، وَفِي كُلِّ عَجْزٍ سِرَّ
الِاسْتِعَانَةِ.

*El-hamdü lillâhillezî lem yec'al nisyânenâ kâtian lirahmetih, ve lâ gafletenâ hicâben lâ yürfeu an bâbih, bel
ceale fî külli gafletin bâbe tezkirah, ve fî külli saktatin mevdîa tevbeh, ve fî külli aczin sirre'l-istiâneh.*

Hamd, unutkanlığımızı rahmetini kesen bir engel, gaffetimizi de kapısından kalkmayan bir perde kılmayan; bilakis her gaffette bir hatırlatma kapısı, her düşüşte bir tevbe yeri, her acizlikte bir yardım isteme (istiâne) sırrı koyan Allah'a mahsustur.

سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا، وَجَعَلَ فِي ضَعْفِهِ طَرِيقًا إِلَى مَعْرِفَتِهِ، وَخَلَقَهُ نَسِيًّا،
وَجَعَلَ فِي نَسْيَانِهِ حَاجَةً إِلَى ذِكْرِهِ، وَخَلَقَهُ فَقِيرًا، وَجَعَلَ فِي فَقْرِهِ شَاهِدًا عَلَى غِنَاهُ.

Sübhâne men halaka'l-insâne daîfâ, ve ceale fî da'fihî tarîkan ilâ ma'rifetih, ve halakahû nesiyyâ, ve ceale fî nisyânihî hâceten ilâ zikrih, ve halakahû fakîrâ, ve ceale fî fakrihî şâhiden alâ gînâh.

İnsanı zayıf yaratıp zayıflığında kendisini tanımaya bir yol koyan; onu unutkan yaratıp unutkanlığında kendi zikrine bir ihtiyaç koyan; onu fakir yaratıp fakirliğinde kendi zenginliğine (gınâsına) bir şahit koyan Allah'ı tesbih ederim.

إِلْهِهِ، مَا أَعْجَبَ أَمْرَنَا مَعَكَ. نَسَاكَ وَأَنْتَ لَا تَنْسَانَا، وَنَغْفُلُ عَنْكَ وَأَنْتَ تَكَلُّونَا،
وَنُظُنُّ أَنَا نَعْمَلُ وَأَنْتَ الَّذِي تُجْرِي الْعَمَلَ فِي أَيْدِينَا، وَنُظُنُّ أَنَا نَفْهَمُ وَأَنْتَ الَّذِي
تَفْتَحُ مَغَالِيقَ الْفَهْمِ فِي قُلُوبِنَا.

İlâhî, mâ a'cebe emrenâ meak. Nensâke ve ente lâ tensânâ, ve nagfülü anke ve ente tekleünâ, ve nezunnü ennâ na'melü ve ente'llezî tücri'l-amele fî eydînâ, ve nezunnü ennâ nefhemü ve ente'llezî teftehu megâlîka'l-fehmi fî kulûbinâ.

İlâhî! Seninle hâlimiz ne acayip. Biz Seni unutturuz, Sen bizi unutmazsın; biz Senden gafil oluruz, Sen bizi görüp gözetirsin; biz “yapıyoruz” zannederiz, oysa ameli ellerimizde yürüten Sensin; biz “anlıyoruz” zannederiz, oysa kalplerimizde anlayışın kilitlerini açan Sensin.

إِلَهِي، أَنْتَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنِّي، وَأَعْلَمُ بِي مِنْ عَلَمِي بِنَفْسِي، وَأَرْحَمُ بِي مِنْ رَحْمَتِي
بِنَفْسِي. أَنْتَ الْقَرِيبُ الَّذِي لَا يَبْعُدُهُ نَسْيَانُ الْعَبْدِ، وَأَنْتَ الْحَفِيزُ الَّذِي لَا يُغْفِلُهُ
ضَعْفُ الذَّاكِرِينَ، وَأَنْتَ الْكَرِيمُ الَّذِي يُعْطِي قَبْلَ السُّؤَالِ، ثُمَّ يُلْهِمُ السُّؤَالَ، ثُمَّ يَقْبَلُ
الشُّكْرَ، ثُمَّ يَجْعَلُ الشُّكْرَ نِعْمَةً أُخْرَى تَحْتَاجُ إِلَى شُكْرٍ جَدِيدٍ.

*İlâhî, ente akrabü ileyne minnî, ve a'lemü bî min ilmi binefsî, ve erhamü bî min rahmetî binefsî. Ente'l-
karîbü'llezî lâ yüb'uduhû nisyânü'l-abd, ve ente'l-hafîzü'llezî lâ yügfulubû da'fü'z-zâkirîn, ve ente'l-
kerîmü'llezî yu'tî kable's-süâl, sümme yülhimü's-süâl, sümme yakbelü's-sükr, sümme yec'alü's-sükra ni'meten
uhrâ tahtâcü ilâ sükrin cedîd.*

İlâhî! Sen bana benden daha yakınsın, beni benim kendimi bildiğimden daha iyi bilirsin, bana benim kendime merhametinden daha merhametlisin. Sen o Karîb'sin ki kulun unutması Seni uzaklaştırmaz; Sen o Hafîz'sin ki zâkirlerin zayıflığı Seni gaflete düşürmez; Sen o Kerîm'sin ki istenmeden verir, sonra istemeyi ilham eder, sonra şükrü kabul eder, sonra da şükrü yeni bir şükre muhtaç başka bir nimet kılar.

يَا رَبِّ، إِنْ قُلْتُ: عَمِلْتُ، فَأَنْتَ الَّذِي أَعْنَتُ. وَإِنْ قُلْتُ: فَهِمْتُ، فَأَنْتَ الَّذِي
نَوَّرْتَ. وَإِنْ قُلْتُ: أَنْجَزْتُ، فَأَنْتَ الَّذِي قَدَّرْتَ وَيَسَّرْتَ. وَإِنْ قُلْتُ: أَحْسَنْتُ، فَمَا
إِلَّا إِحْسَانٌ إِلَّا مِنْ فَضْلِكَ. وَإِنْ قُلْتُ: صَبَرْتُ، فَأَنْتَ الَّذِي شَدَدْتَ قَلْبِي. وَإِنْ قُلْتُ:
رَأَيْتُ، فَأَنْتَ الَّذِي أَيْقَظْتَ عَيْنَ بَصِيرَتِي.

*Yâ Rabbi, in kultü: amiltü, feente'llezî eant. Ve in kultü: fehimtü, feente'llezî nevert. Ve in kultü: enceztü,
feente'llezî kadderte ve yessert. Ve in kultü: absentü, feme'l-ihşânü illâ min fadlik. Ve in kultü: sabertü,
feente'llezî şedede kalbî. Ve in kultü: râkabtü, feente'llezî eykazte ayne basîratî.*

Yâ Rabbi! “Yaptım” desem, yardım eden Sensin. “Anladım” desem, nûrlandıran Sensin. “Başardım” desem, takdir edip kolaylaştıran Sensin. “İyi yaptım” desem, iyilik (ihşan) ancak Senin fazlındandır. “Sabrettim” desem, kalbimi pekiştiren Sensin. “Murâkabe ettim (nefsimi gözettim)” desem, basîretimin gözünü uyandıran Sensin.

لَا حَوْلَ لِي إِلَّا بِحَوْلِكَ، وَلَا قُوَّةَ لِي إِلَّا بِقُوَّتِكَ، وَلَا عِلْمَ لِي إِلَّا مَا عَلَّمْتَنِي، وَلَا ذِكْرَ
لِي إِلَّا مَا أَجْرَيْتَهُ عَلَيَّ لِسَانِي، وَلَا تَوْبَةَ لِي إِلَّا مَا فَتَحْتَ بَابَهَا، وَلَا شُكْرَ لِي إِلَّا مَا
أَهْمَمْتَنِي إِيَّاهُ.

*Lâ havle li illâ bihavlik, ve lâ kuvvete li illâ bikuvvetik, ve lâ ilme li illâ mâ allemtenî, ve lâ zikre li illâ mâ
ecreytehû alâ lisânî, ve lâ tevbeti li illâ mâ fetachte bâbehâ, ve lâ şükre li illâ mâ elhemtenî iyyâh.*

Senin havlin olmadan bende bir güç, Senin kuvvetin olmadan bende bir kuvvet, Senin öğrettiğinden başka bir ilim, dilime akıttığından başka bir zikir, kapısını açtığından başka bir tevbe, bana ilham ettiğinden başka bir şükür yoktur.

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ.

İyyâke na'budü ve iyyâke nesteîn.

Yalnız Sana ibadet eder, yalnız Senden yardım isteriz.

نَعْبُدُكَ لِأَنَّكَ أَهْلُ الْعِبَادَةِ، وَنَسْتَعِينُ بِكَ لِأَنَّكَ لَا تَمْلِكُ مِنْ أَنْفُسِنَا شَيْئًا. نَعْبُدُكَ فِي الضَّعْفِ، وَنَسْتَعِينُ بِكَ عَلَى الضَّعْفِ. نَعْبُدُكَ فِي الْعَمَلِ، وَنَسْتَعِينُ بِكَ عَلَى الْعَمَلِ. نَعْبُدُكَ فِي الذِّكْرِ، وَنَسْتَعِينُ بِكَ عَلَى الْآ نَسْيِ. نَعْبُدُكَ فِي النِّعْمَةِ، وَنَسْتَعِينُ بِكَ عَلَى الْآ نَطْغَى بِهَا.

Na 'büdüke lienneke ehlü'l-ibâdeh, ve nesteînü bike liennenâ lâ nemlikü min enfüsünâ şey'â. Na 'büdüke fi'd-da'f, ve nesteînü bike ale'd-da'f. Na 'büdüke fi'l-amel, ve nesteînü bike ale'l-amel. Na 'büdüke fi'z-zikr, ve nesteînü bike alâ ellâ nensâ. Na 'büdüke fi'n-ni'meh, ve nesteînü bike alâ ellâ natğâ bibâ.

Sana ibadet ederiz, çünkü ibadete lâyük olan Sensin; Senden yardım dileriz, çünkü kendimizden hiçbir şeye mâlik değiliz. Zayıflık içinde Sana ibadet eder, zayıflığa karşı Senden yardım isteriz. Amelde Sana ibadet eder, amel için Senden yardım isteriz. Zikirde Sana ibadet eder, unutmamak için Senden yardım isteriz. Nimet içinde Sana ibadet eder, onunla azmamak için Senden yardım isteriz.

إِلَهِي، لَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَلَا أَقَلَّ مِنْ ذَلِكَ، وَلَا إِلَى عَقْلِي وَإِنْ فَتَحْتَهُ، وَلَا إِلَى قَلْبِي وَإِنْ رَقَّقْتَهُ، وَلَا إِلَى عَمَلِي وَإِنْ بَارَكْتَهُ، وَلَا إِلَى قُدْرَتِي وَإِنْ أَظْهَرْتَهَا، فَإِنَّ كُلَّ مَا فِيَّ مِنْ خَيْرٍ فَمِنْكَ، وَكُلَّ مَا فِيَّ مِنْ سِتْرٍ فَبِكَ، وَكُلَّ مَا فِيَّ مِنْ رَجَاءٍ فَاِلَيْكَ.

İlâhî, lâ tekilnî ilâ nefsi tarafete ayn, ve lâ ekalle min zâlik, ve lâ ilâ aklî ve in fetahteh, ve lâ ilâ kalbî ve in rakkakteh, ve lâ ilâ amelî ve in bârekteh, ve lâ ilâ kudratî ve in azbertehâ, feinne külle mâ fiyye min hayrin feminke, ve külle mâ fiyye min setrin febik, ve külle mâ fiyye min recâin feileyk.

İlâhî! Beni göz açıp kapayıncaya kadar, hatta ondan daha az bir süre bile nefsimi bırakma; açmış olsan da aklıma, inceltmiş olsan da kalbime, bereketlendirmiş olsan da amelime, açığa çıkarmış olsan da gücüme bırakma. Çünkü bendeki her hayır Senden, her örtü (setr) Seninledir, her ümit Sanadır.

يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ، ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى ذِكْرِكَ. يَا مُصَرِّفَ الْأُمُورِ، صَرِّفْ عَمَلِي إِلَى
مَرْضَاتِكَ. يَا نُورَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، اجْعَلْ لِي مِنْ نُورِكَ نُورًا أَمْشِي بِهِ فِي الْقَرَارِ
وَالْحَيْرَةِ، وَفِي الْفَهْمِ وَالْعَجْزِ، وَفِي الْعَمَلِ وَالتَّوَقُّفِ، وَفِي الْكَلَامِ وَالسُّكُوتِ.

*Yâ mukallibe'l-kulûb, sebbit kalbî alâ zikrik. Yâ musarrife'l-umûr, sarrif ameli ilâ merdâtik. Yâ nûre's-
semâvâti ve'l-ard, ic'al lî min nûrike nûran emši bihî fi'l-karâri ve'l-hayrah, ve fi'l-fehmi ve'l-acz, ve fi'l-ameli
ve't-tevakkuf, ve fi'l-kelâmi ve's-sükût.*

Ey kalpleri evirip çeviren! Kalbimi zikrinde sâbit kıl. Ey işleri çekip çeviren! Amelimi rızana yönelt. Ey
göklerin ve yerin nûru! Bana nûrundan bir nûr ver de onunla yürüyeyim: kararda ve şaşkınlıkta, anlayışta
ve acizlikte, amelde ve duraklamada, konuşmada ve susmada.

إِلَهِي، إِنْ فَتَحْتَ لِي بَابَ الْإِبْدَاعِ فَلَا تَجْعَلْهُ بَابَ عَجْبٍ، وَإِنْ أَجْرَيْتَ عَلَيَّ عَمَلًا
فَلَا تَجْعَلْهُ حِجَابًا بَيْنِي وَبَيْنَكَ، وَإِنْ أَهْمْتَنِي مَعْنَى فَلَا تَجْعَلْنِي أُنْسَى أَنْ الْمَعْنَى عَطِيَّتُكَ،
وَإِنْ جَعَلْتَ لِي سَبَبًا مِنْ أَسْبَابِ زَمَانِي فَلَا تَجْعَلْنِي أَعْبُدُ السَّبَبَ وَأُنْسَى مُسَبِّبَ
الْأَسْبَابِ.

*Îlâhî, in fetachte lî bâbe'l-ibdâi felâ tec'alhü bâbe ucb, ve in ecreyte alâ yedî amelen felâ tec'alhü hicâben beynî
ve beynek, ve in elhemtenî ma'nen felâ tec'alnî ensâ enne'l-ma'nâ atriyetük, ve in cealte lî sebeben min esbâbi
zemânî felâ tec'alnî a'büdü's-sebebe ve ensâ müsebbibe'l-esbâb.*

Îlâhî! Bana bir yaratıcılık (ibdâ) kapısı açarsan, onu bir ucub (kendini beğenme) kapısı kılma; elimde bir
ameli yürütürsen, onu benimle Senin aranda bir perde kılma; bana bir mânâ ilham edersen, o mânânın
Senin ihsanının olduğunu unutturma; bana zamanımın sebeplerinden bir sebep verirsen, beni sebebe tapıp
Sebepler'in Müsebbibi'ni unutan kılma.

فَكَمُ مِنْ آلَةٍ جَعَلْتَهَا فِي يَدِ عَبْدٍ فَضَاعَ بِهَا، وَكَمُ مِنْ آلَةٍ جَعَلْتَهَا فِي يَدِ عَبْدٍ فَاهْتَدَى
بِهَا، وَالْفَرْقُ لَيْسَ فِي الْآلَةِ، وَلَكِنْ فِي النِّيَّةِ، وَالْمُرَاقَبَةِ، وَالْهُدَى، وَالتَّوْفِيقِ.

*Fekem min âletin cealtehâ fi yedi abdin fedâa bihâ, ve kem min âletin cealtehâ fi yedi abdin fehtedâ bihâ,
ve'l-farku leyse fi'l-âleh, ve lâkin fi'n-niyyeh, ve'l-murâkabel, ve'l-hüdâ, ve't-tevfik.*

Nice âlet vardır ki onu bir kulun eline verdin de o, onunla helâk oldu; nice âlet de vardır ki onu bir kulun eline verdin de o, onunla hidâyete erdi. Fark âlette değil; niyette, murâkabede, hidâyette ve tevfiكتedir.

فَاجْعَلْ مَا فِي أَيْدِينَا مِنَ الْأَسْبَابِ خَادِمًا لِلْحَقِّ، لَا صَنِمًا لِلْغَفْلَةِ. وَاجْعَلْ مَا فَتَحْتَهُ
عَلَيْنَا مِنَ الْعِلْمِ سُلْمًا إِلَى الشُّكْرِ، لَا طَرِيقًا إِلَى الْكِبْرِ. وَاجْعَلْ مَا أَلْهَمْتَنَا مِنَ الْفِطْنَةِ
عَهْدًا مَعَ الْمَسْئُولِيَّةِ، لَا دَعْوَى مَعَ النَّفْسِ.

*Fec'al mâ fi eydînâ mine'l-esbâbi hâdimen li'l-hakk, lâ sanemen li'l-gafleh. Vec'al mâ fetahtehû aleynâ mine'l-
ilmi süllemen ile'ş-şükr, lâ tarîkan ile'l-kibr. Vec'al mâ elhemtenâ mine'l-fitneti abden mea'l-mes'ûliyyeh, lâ
da'vâ mea'n-nefs.*

Ellerimizdeki sebepleri Hakk'a hizmet eden kıl, gaflete bir put değil. Bize açtığın ilmi şükre bir merdiven kıl, kibre bir yol değil. Bize ilham ettiğin zekâyı (fitnet) sorumlulukla bir ahit kıl, nefisle bir dava değil.

رَبِّ، إِنَّ شِئْتَ رَفَعْتَ، وَإِنَّ شِئْتَ وَضَعْتَ، وَإِنَّ شِئْتَ فَتَحْتَ، وَإِنَّ شِئْتَ قَبَضْتَ،
وَإِنَّ شِئْتَ أَنْطَقْتَ، وَإِنَّ شِئْتَ أَسَكَّتَ، وَإِنَّ شِئْتَ جَمَعْتَ، وَإِنَّ شِئْتَ فَرَّقْتَ. فَلَا
أَمْرَ لِي مَعَ أَمْرِكَ، وَلَا تَدْبِيرَ لِي مَعَ تَدْبِيرِكَ، وَلَا اخْتِيَارَ لِي إِلَّا أَنْ تَخْتَارَ لِي مَا
يُقَرِّبُنِي مِنْكَ.

*Rabbi, in şî'te rafa'te, ve in şî'te vada'te, ve in şî'te fetah'te, ve in şî'te kabad'te, ve in şî'te entakte, ve in şî'te eskette,
ve in şî'te cema'te, ve in şî'te ferrakte. Felâ emre lî mea emrik, ve lâ tedbîre lî mea tedbîrik, ve lâ ihtiyâre lî illâ
en tahtâre lî mâ yükarribunî mink.*

Rabbim! Dilersen yükseltir, dilersen alçaltırsın; dilersen açar, dilersen tutarsın; dilersen konuşturur,
dilersen susturursun; dilersen bir araya getirir, dilersen ayırırısın. Senin emrinle benim bir emrim, Senin
tedbîrinle benim bir tedbîrim, beni Sana yaklaştıracak olanı benim için seçmenden başka bir tercihim
yoktur.

إِلَهِي، إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ عَمَلٍ يَكْبُرُ فِي أَعْيُنِنَا وَيَصْغُرُ عِنْدَكَ، وَمِنْ كَلَامٍ يَبْهَرُ الْخَلْقَ
وَلَا يَصْعَدُ إِلَيْكَ، وَمِنْ ذَكَاءٍ يَقْطَعُ عَنْكَ، وَمِنْ نَجَاحٍ يُنْسِي صَاحِبَهُ مِنَ النُّجْحِ، وَمِنْ
نِعْمَةٍ تَصِيرُ عَلَى الْقَلْبِ فِتْنَةً بَعْدَ أَنْ كَانَتْ فَضْلًا.

*İlâhî, innâ neüzü bike min amelin yekbüru fi a'yüninâ ve yasğuru indek, ve min kelâmin yebbüru'l-halka ve
lâ yas'adü ileyk, ve min zekâin yaktau ank, ve min necâhin yünsî sâhibebû men encaha, ve min ni'metin
tasîru ale'l-kalbi fitneten ba'de en kânet fadlâ.*

İlâhî! Gözümüzde büyüyüp Senin katında küçülen bir amelden, halkı hayran bırakıp da Sana
yükselmeyen bir sözden, Senden koparan bir zekâdan, sahibine kendisini başarılı kılanı unutturan bir
başarıdan ve bir lütuf iken kalp üzerinde bir fitneye dönüşen bir nimetten Sana sığınırız.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ إِذَا أُعْطُوا شَكَرُوا، وَإِذَا ذُكِّرُوا خَشَعُوا، وَإِذَا عَمِلُوا اسْتَعَانُوا،
وَإِذَا أَخْطَوْا اسْتَغْفَرُوا، وَإِذَا نَجَحُوا رَدُّوا النَّجَاحَ إِلَيْكَ، وَإِذَا فُتِحَ لَهُمْ بَابٌ قَالُوا:
هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي.

*Allâhümme'c'alnâ mine'llezîne izâ u'tû şekerû, ve izâ zekerû haşeu, ve izâ amilû isteânû, ve izâ abteû
isteğferû, ve izâ necabû reddü'n-necâha ileyk, ve izâ fütiba lebü'm bâbü'n kâlû: bâzâ min fadli rabbî.*

Allah'ım! Bizi şunlardan kıl: verildiklerinde şükrederler, zikrettiklerinde huşû duyarlar, amel ettiklerinde Senden yardım isterler, hata ettiklerinde istiğfâr ederler, başardıklarında başarıyı Sana döndürürler ve kendilerine bir kapı açıldığında "Bu, Rabbimin fazlındandır" derler.

يَا رَبِّ، أَعِنَّا عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ. أَعِنَّا عَلَى أَنْ نَعْمَلَ وَلَا نَعْتَرَّ،
وَأَنْ نَفْهَمَ وَلَا نَتَكَبَّرَ، وَأَنْ نُبْدِعَ وَلَا نَدَّعِي، وَأَنْ نَنْتَفِعَ بِالْأَسْبَابِ وَلَا نَسْكُنَ إِلَيْهَا،
وَأَنْ نَسِيرَ فِي الْأَرْضِ وَقُلُوبُنَا مُعَلَّقَةٌ بِالسَّمَاءِ.

*Yâ Rabbi, einnâ alâ zikrike ve şükrike ve hüsnî ibâdetik. Einnâ alâ en na'mele ve lâ nağterr, ve en nefheme ve
lâ netekebber, ve en nübdia ve lâ neddaî, ve en nentefia bi'l-esbâbi ve lâ nesküne ileyhâ, ve en nesîra fi'l-ardı ve
kulûbunâ muallakatün bi's-semâ'.*

Yâ Rabbi! Zikrine, şükrüne ve güzelce ibadetine bize yardım et. Amel edip de aldanmamaya, anlayıp da kibirlenmemeye, üretip (ibdâ) de kendimize mâl etmemeye, sebeplerden faydalanıp da onlara yaslanıp kalmamaya, ve yeryüzünde yürürken kalplerimiz göğe asılı kalmaya bize yardım et.

إِلٰهِي، إِنَّ ذُنُوبَنَا لَا تَخْفَىٰ عَلَيْكَ، وَإِنَّ ضَعْفَنَا لَا يَغِيبُ عَنْ عِلْمِكَ، وَإِنَّ جَهْلَنَا لَا
يَحْتَاجُ إِلَىٰ بَيَانٍ عِنْدَكَ. فَاعْفِرْ لَنَا مَا كَانَ مِنَّا فِي الْغَفْلَةِ، وَاسْتُرْ مَا كَانَ مِنَّا فِي
الْجَهَالَةِ، وَبَارِكْ فِيمَا فَتَحْتَهُ عَلَيْنَا بَعْدَ التَّوْبَةِ، وَاجْعَلِ الْمَاضِيَ عِبْرَةً، لَا قَيْدًا، وَاجْعَلِ
التَّوْبَةَ بَابًا، لَا كَلِمَةً، وَاجْعَلِ الشُّكْرَ حَيَاةً، لَا لَحْظَةً.

*İlâhî, inne zünûbenâ lâ tahfâ aleyk, ve inne da'fenâ lâ yağîbü an ilmik, ve inne ceblenâ lâ yahtâcü ilâ beyânin
indek. Fağfir lenâ mâ kâne minnâ fi'l-gafleh, vestür mâ kâne minnâ fi'l-cehâleh, ve bârik fîmâ fetabtebû
aleynâ ba'de't-tevbeh, vec'ali'l-mâdiye ibraten, lâ kaydâ, vec'ali't-tevbetê bâben, lâ kelimeh, vec'ali's-şükra
hayâten, lâ lahzah.*

İlâhî! Günahlarımız Sana gizli değildir, zayıfığımız ilminden kaybolmaz, cehâletimizin Senin katında açıklanmaya ihtiyacı yoktur. Öyleyse gaflette işlediklerimizi bağışla, cehâletle işlediklerimizi ört, tevbeden sonra bize açtıklarını bereketlendir; geçmiş bir ibret kıl, bir pranga değil; tevbeyi bir kapı kıl, bir kelime değil; şükürü bir ömür kıl, bir an değil.

رَبَّنَا، لَا نَدْعِي مَقَامًا، وَلَا نَطْلُبُ ظُهُورًا، وَلَا نَزْعُمُ لِأَنْفُسِنَا شَيْئًا. إِنَّمَا نَسْأَلُكَ عَوْنًا
صَادِقًا، وَقَلْبًا ذَاكِرًا، وَلِسَانًا شَاكِرًا، وَعَقْلًا مُنِيرًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا، وَسِرًّا لَا يَفْسُدُ
بِالنَّظَرِ إِلَى النَّفْسِ.

*Rabbenâ, lâ neddaî makâmâ, ve lâ natlûbü zuhûrâ, ve lâ nez'umü lienfusinâ şey'â. İnnemâ nes'elûke avnen
sâdikâ, ve kalben zâkirâ, ve lisânen şâkirâ, ve aklen münîrâ, ve amelen mütekabbelâ, ve sirran lâ yefsüdü bi'n-
nazari ile'n-nefs.*

Rabbimiz! Bir makam iddia etmiyor, öne çıkmayı istemiyor, kendimize bir şey yakıştırmıyoruz. Senden yalnızca sâdik bir yardım, zikreden bir kalp, şükreden bir dil, aydınlık bir akıl, kabul edilmiş bir amel ve nefse bakışla bozulmayan bir iç dünya (sır) istiyoruz.

فَأَيَّدَنَا بِرُوحٍ مِنْ عِنْدِكَ، وَثَبَّتَنَا بِلُطْفٍ مِنْ لَدُنْكَ، وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ تَحْمِلُهُمُ النِّعْمَةُ إِلَى
الْحَمْدِ، لَا إِلَى الْغَفْلَةِ، وَتَحْمِلُهُمُ الْقُدْرَةُ إِلَى الْخِدْمَةِ، لَا إِلَى الطُّغْيَانِ، وَيَحْمِلُهُمُ الْفَتْحُ إِلَى
السُّجُودِ، لَا إِلَى الدَّعْوَى.

*Feeyyidnâ birûhin min indik, ve sebbitnâ bilutfin min ledünk, vec'alnâ mimmen tahmilühümü'n-ni'metü
ile'l-hamd, lâ ile'l-gafleh, ve tahmilühümü'l-kudratü ile'l-bıdme, lâ ile't-tuğyân, ve yahmilühümü'l-fethu
ile's-sücûd, lâ ile'd-da'vâ.*

Öyleyse bizi katından bir rûh ile destekle, nezdinden bir lütuf ile sâbit kıl ve bizi şunlardan kıl: nimet onları gaffete değil hamde taşır, güç (kudret) onları azgınlığa değil hizmete taşır, açılan her fetih onları davaya değil secdeye taşır.

سُبْحَانَكَ، مَا أَقْرَبَكَ مِنْ نَسِيكَ ثُمَّ ذَكَرْتَهُ. وَمَا أَرْحَمَكَ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ بَابِكَ ثُمَّ دَلَلْتَهُ.
وَمَا أَكْرَمَكَ بِمَنْ عَرَفَ أَنَّهُ لَا شَيْءَ بِغَيْرِكَ، فَجَعَلْتَ عَلَيْهِ بَعْجَزَهُ أَوْلَ قُوَّتِهِ.

*Sübhâneke, mâ akrabeke mimmen nesiyeke sümme zekertehû. Ve mâ erhameke bimen dalle an bâbıke sümme
deleleth. Ve mâ ekremeke bimen arafe ennehû lâ şey'e bigayrik, fecealte ilmehû biaczihî evvele kuvvetih.*

Seni tesbih ederim! Seni unutup da sonra Senin kendini hatırlattığın kimseye ne kadar yakınsın. Kapından sapıp da sonra Senin yol gösterdiğin kimseye ne kadar merhametlisin. Sensiz hiçbir şey olmadığını anlayan kimseye ne kadar kerîmsin ki, onun acizliğini bilmesini gücünün başı kıldın.

إِلَهِي، اجْعَلْنِي أَذْكُرَكَ عِنْدَ كُلِّ فَتْحٍ، وَأَشْكُرَكَ عِنْدَ كُلِّ نِعْمَةٍ، وَأَسْتَعِينُ بِكَ عِنْدَ كُلِّ عَمَلٍ، وَأَسْتَغْفِرُكَ عِنْدَ كُلِّ زَلَلٍ، وَأَرْجِعُ إِلَيْكَ عِنْدَ كُلِّ حَيْرَةٍ، وَأَسْجُدُ لَكَ عِنْدَ كُلِّ بَيَانٍ.

İlâhî, ic'alnî ezküruke inde külli fetih, ve eşküruke inde külli ni'meh, ve esteînü bike inde külli amel, ve esteğfiruke inde külli zelel, ve erciu ileyke inde külli hayrah, ve escüdü leke inde külli beyân.

İlâhî! Beni her açılışta (fetihte) Seni zikreden, her nimette Sana şükreden, her amelde Senden yardım isteyen, her sürçmede Senden bağışlanma dileyen, her şaşkınlıkta Sana dönen ve her hakikat beyânında Sana secde eden kıl.

وَأَجْعَلْ يَا رَبِّ كُلَّ مَا نَكْتُبُهُ وَنَبْنِيهِ وَنُرْتِبُهُ وَنُحْكِمُهُ شَاهِدًا عَلَيْنَا لَا لَنَا، إِنْ فَسَدَتْ نِيَّتُنَا، وَشَاهِدًا لَنَا لَا عَلَيْنَا، إِنْ أَخْلَصْنَا لَوَجْهِكَ.

Vec'al yâ Rabbi külle mâ nektübühü ve nebnîhi ve nürattibühü ve nubkimühü şâhiden aleynâ lâ lenâ, in fesedet niyyetünâ, ve şâhiden lenâ lâ aleynâ, in ahlesnâ livechik.

Ve yâ Rabbi! Yazdığımız, kurduğumuz, düzenlediğimiz ve sağladığımız her şeyi — niyetimiz bozulursa lehimize değil aleyhimize; yalnız Senin vechin için ihlâslı olursak aleyhimize değil lehimize — bir şahit kıl.

اللَّهُمَّ لَا تَسْلُبْنَا مَا وَهَبْتَنَا، وَلَا تَكْشِفْ عَنَّا مَا سَتَرْتَ، وَلَا تَقْطَعْ عَنَّا مَا أَوْصَلْتَ،
وَلَا تَحْرِمْنَا مَا عَوَّدْتَنَا مِنْ لُطْفِكَ. إِنْ ضَعُفْنَا فَقَوِّنَا، وَإِنْ نَسِينَا فَذَكِّرْنَا، وَإِنْ غَفَلْنَا
فَأَيِّظْنَا، وَإِنْ فُتِحَ عَلَيْنَا فَاحْفَظْنَا، وَإِنْ أُعْجِبْنَا فَاكْسِرْنَا كَسْرَ رَحْمَةٍ لَا كَسْرَ خِذْلَانٍ.

*Allâhümme lâ teslûbnâ mâ vehebtenâ, ve lâ tekşif annâ mâ seterte, ve lâ takta' annâ mâ evsalte, ve lâ
tabrimnâ mâ avvedtenâ min lutfik. İn daufnâ fekavvinâ, ve in nesînâ fezekkirnâ, ve in gafelnâ feeykıznâ, ve
in fütihâ aleynâ fahfaznâ, ve in u'cibnâ feksirnâ kesra rahmetin lâ kesra hızlân.*

Allah'ım! Bize bağışladığını bizden çekip alma, örttüğünü açığa çıkarma, ulaştırdığını bizden kesme, lütfundan bize alıştırdığını bizden esirgeme. Zayıf düşersek bizi kuvvetlendir; unutursak bize hatırlat; gaflete dalarsak bizi uyandır; bize bir şey açılırsa bizi koru; kendimizi beğenirsek bizi bir rahmet kırığıyla kır, bir hızlân (yüzüstü bırakma) kırığıyla değil.

لَكَ الْحَمْدُ عَلَى النِّعْمَةِ، وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَعْرِفَةِ النِّعْمَةِ، وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى الشُّكْرِ عَلَى النِّعْمَةِ،
وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى أَنْ جَعَلْتَنَا نَعْلَمُ أَنَّ كُلَّ حَمْدٍ مِنَّا نِعْمَةٌ مِنْكَ.

*Leke'l-hamdü ale'n-ni'meh, ve leke'l-hamdü alâ ma'rifeti'n-ni'meh, ve leke'l-hamdü ale's-şükri ale'n-ni'meh,
ve leke'l-hamdü alâ en cealtenâ na'lemü enne külle hamdin minnâ ni'metün mink.*

Nimet için Sana hamd olsun; nimeti bilmek için Sana hamd olsun; nimete şükredebilmek için Sana hamd olsun; ve bizden çıkan her hamdin Senden bir nimet olduğunu bilmemizi sağladığın için Sana hamd olsun.

لَكَ الْحَمْدُ فِي الذِّكْرِ وَالنِّسْيَانِ، وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْعَمَلِ وَالْعَجْزِ، وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْفَتْحِ
وَالْقَبْضِ، وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْقُوَّةِ وَالْإِفْتِقَارِ، وَلَكَ الْحَمْدُ حِينَ نَرَى، وَلَكَ الْحَمْدُ حِينَ لَا
نَرَى، وَلَكَ الْحَمْدُ حِينَ نَفْهَمُ، وَلَكَ الْحَمْدُ حِينَ نَقِفُ عَلَى بَابِ الْعَجْزِ وَنَقُولُ: إِيَّاكَ
نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ.

*Leke'l-hamdü fi'z-zikri ve'n-nisyân, ve leke'l-hamdü fi'l-ameli ve'l-acz, ve leke'l-hamdü fi'l-fethi ve'l-kabd, ve
leke'l-hamdü fi'l-kuvveti ve'l-iftikâr, ve leke'l-hamdü hîne nerâ, ve leke'l-hamdü hîne lâ nerâ, ve leke'l-hamdü
hîne nefhem, ve leke'l-hamdü hîne nakıfu alâ bâbi'l-aczi ve nekûlü: iyyâke na'büdü ve iyyâke nesteîn.*

Zikirde ve unutuşta Sana hamd olsun; amelde ve acizlikte Sana hamd olsun; açılışta (fetih) ve tutuluşta (kabz) Sana hamd olsun; kuvvette ve muhtaçlıkta Sana hamd olsun; gördüğümüzde Sana hamd olsun; göremediğimizde Sana hamd olsun; anladığımızda Sana hamd olsun; ve acizlik kapısında durup “Yalnız Sana ibadet eder, yalnız Senden yardım isteriz” dediğimizde Sana hamd olsun.

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، سُبْحَانَكَ، إِنَّا كُنَّا مِنَ الظَّالِمِينَ.

Lâ ilâhe illâ ente, sübhâneke, innâ künnâ mine'z-zâlimîn.

Senden başka ilâh yoktur; Seni tenzih ederim, gerçekten biz zalimlerden olduk.

وَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ، عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ، وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا.

*Ve salli'llâhümme alâ seyyidinâ Muhammedin, abdike ve rasûlik, ve alâ âlihî ve sabbih, ve sellim teslîmen
kesîrâ.*

Allah'ım! Kulun ve Rasûlün Efendimiz Muhammed'e, âline ve ashâbına salât eyle ve çokça selâm ver.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ